

[Jesper Simonsen.]

soner, det ærede Medlem tog til Indtægt for sine Anskuelser om et Omslag, klart har tilkendegivet, at der aldeles ikke hos dem er noget Omslag i deres Opfattelse af, hvad der bør gøres. Jeg tror, det ærede Medlem f. Eks. nævnte Paul Boncour. Paul Boncour har i en Artikel, der er fremkommet efter de tyske Valg, givet Udtryk for, at hans Tanker om, hvilke Planer der bør følges, er de gamle. Han siger: der er meget, der truer, og derfor maa vi ruste. Men han føjer til, at en saadan Politik vilde være en kortsynet Politik, og han fastslaaer netop, at de Krav, som han tidligere har rejst, maa fastholdes, og de tiltrænges nu ikke mindre end nogen Sinde. Briand har jo ogsaa givet Udtryk for, at han fastholder sin Forsoningspolitik som den eneste, der kan føre til et Resultat, der kan være betryggende for Europas Fremtid.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen spurgte mig, hvad jeg mener med en Eksistenskamp, og kaldte det taaget Tale at føre et saadant Begreb ind i Diskussionen her. Det ærede Medlem giver sit Spørgsmaal en ganske forkert Adresse, for det er jo ikke mig, der paa nogen Maade har villet indrette Danmark paa en Eksistenskamp. Naar jeg i min Tale nævnte Ordet Eksistenskamp, var det, fordi det ærede Medlem Hr. Parkov havde talt om Eksistenskampen og om, at Danmark havde Raad til at indrette sig saaledes, at Landet var i Stand til at optage en saadan Kamp.

Jeg har aldeles ikke talt om Eksistenskampen. Det Standpunkt, jeg staar paa, og som jo ogsaa er Lovforslagets til Grund liggende Synspunkt, er dette, at en saadan Kamp overfor en hvilken som helst Styrke, altsaa den egentlige krigsmæssige Magtanvendelse, har Danmark ingen Pligt til og ingen Mulighed for at optage. Jeg har paavist, at den eneste mulige Afgrænsning saa er den, som Lovforslaget tilstræber, og jeg vedkender mig, at det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. I. A. Hansens Afgrænsning af Opgaverne er taaget Tale.

Det ærede Medlem talte ikke om Eksistenskamp, og jeg tror ikke, det ærede Medlem vil vedkende sig, at Danmark skal indrette sig paa det, man fra konservativ Side kalder Eksistenskamp. Det ærede Medlem kom med en Udtalelse — og det var den,

jeg byggede paa i min Bemærkning til det ærede Medlem —, der, saaledes som Udtalelsen nu er refereret i Fortrykket paa Sp. 57, lyder saaledes:

„Ja vel, hvem vil paastaa, at vi med Udsigt til Held kan væge os mod et Angreb fra en Stormagts regulære Stridsmagt. Det paastaar i hvert Fald ikke vi.“

Ja vel, men saa har man jo straks stillet sig paa det Standpunkt, at det ikke er Eksistenskampen, man vil indlade sig paa, ikke Kampen mod en Stormagts regulære Stridskræfter, og andet end en Stormagts regulære Stridsmagt kan Danmark vel ikke tænkes at komme til at staa overfor, hvis Danmark skulde blive indblandet i Krigsoperationer.

Men hvor er saa Grænsen? Det ærede Medlem vil utvivlsomt spejde efter en anden praktisk anvendelig Grænse end den, der findes i Lovforslaget, og derfor vil jeg henstille endnu en Gang til det ærede Medlem at overveje, om ikke det vilde være nyttigt til Klaring af Problemerne, om det ærede Medlem selv søgte at klare sig, hvad Opgaven da skal være, hvis man ikke vil tiltræde den Opgavebestemmelse, det foreliggende Lovforslag har givet.

Det ærede Medlem erklærede, at det foreliggende Lovforslag ikke kunde faa nogen Sigen god for sig fra nogen sagkyndig, og afviste min Udtalelse om, at sagkyndige havde været med til at udarbejde det. Lovforslaget er udarbejdet i Krigsministeriet; det er selvfølgelig udarbejdet, som Lovforslag ellers udarbejdes. Naar det ærede Medlem siger, at ingen sagkyndig vil sige god for det, tænker det ærede Medlem formodentlig paa, at ingen Militærperson, som ser paa det med de Øjne, som militære sædvanlig ser paa de Spørgsmaal, vil sige god for det, i den Forstand, at de ikke vil tiltræde Princippet, at de mere ser det ud fra konservative Synspunkter end fra de Synspunkter, der ligger til Grund for det. Men det er ikke det, Diskussionen drejer sig om, den drejer sig kun om den tekniske Udarbejdelse af Lovforslaget.

Derom har jeg sagt, at det er udarbejdet i Ministeriet, altsaa af de Folk, som i Kraft af deres Gerning har Forudsætninger for at udarbejde det, og at det dermed har det sagkyndige Grundlag, som et saadant Lovforslag kan faa.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen